

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 15. SZÁM, 2008. MÁJ. 11

Kedves Testvéreim!

A mai nap szóljon az igehirdetésen keresztül is az édesanyákról. Hálát adunk az életükért és köszönetet mondunk értük. Azokért, akik még velünk vannak, és azokért, akik már elköltöztek tőlünk. Hála illesse mindazokat, akik gyermeket fogadnak be, azokat, akik életük során új életet vagy életet ajándékoztak, és azokat, akik erre a feladatra készülnek.

Máriáról, a mi Urunk Jézus Krisztus anyjáról szeretnék beszélni egy kicsit és arról, hogy miben volt az ő nagysága.

A ma felolvasott Ige előzményeit mindnyájan tudjuk: Gábrriel angyal meglátogatta Máriát Názáretben, bejelentette neki, hogy a Szentlélek által meg fog foganni, fiút fog szülni, és ez a fiú Isten Fia lesz. Annak ellenére, hogy nem világos Mária számára, hogy hogyan

*Mária pedig ezt mondta: „Magasztalja lelkem az Urat,
és az én lelkem ujjong Isten, az én Megtartóm előtt, mert rátekintett
szolgálóleánya megalázott voltára: és íme, mostantól fogva boldognak mond
engem minden nemzedék, mert nagy dolgokat tett velem a Hatalmas, és szent az
ő neve, irgalma megmarad nemzedékről nemzedékre az őt félőkön. Hatalmas dolgot
cselekedett karjával, szétszórta a szívük szándékában felfúvkodottakat. Hatalmaso-
kat döntött le trónjukról, és megalázottakat emelt fel. Éhezőket látott el javakkal, és
bővelkedőket küldött el üres kézzel. Felkarolta szolgáját, Izráelt, hogy megemlékez-
zék irgalmáról, amint kijelentette atyáinknak, Ábrahámnak és az ő utódjának
mindörökké.” Mária Erzsébettel maradt három hónapig, azután
visszatért otthonába.*

Lk 1,46-56

Ma, anyák napján, egy különleges anyáról szeretnék beszélni. Olyan valakiről, aki az újszövetségi iratokban néha ugyan felbukkan, de soha nem kap központi szerepet. A katolikus egyházak különleges méltóságokkal, feladatokkal ruházták fel őt az évszázadok során: ő a Menny Királynője, Égi Anya, Ő a Közbenjáró, éppen ezért protestáns körökben nagyon kevés szó esik róla. Én most

fog végbemenni mindez, mérhetetlen engedelmességgel és alázattal válaszol Gábrielen keresztül Istennek: „Íme, az Úr szolgálóleánya: történjék velem a te beszéded szerint!” (Lk 1, 26-38)

Mária számára nem lehetett ismeretlen Isten útja Izráel népével. Ismernie kellett a Zsoltárok könyvét, a bölcsesség-irodalmat, a próféták írásait, Ábrahám történeteit, hiszen az ezekből merített

Igék mind megjelennek a mai Igében. Tudnia kellett, hogy az Úr egészen konkrétan a történelemben cselekvő Isten, hogy nem véletlenül történnek az egyes események, és tudnia kellett azt is, hogy Isten egészen furcsa szempontok alapján kiválaszt embereket, hogy beleszöjje őket, az életüket az üdvterv megvalósulásába.

Olyan jó lenne, ha ma is az édesanyák és az édesapák mesélnének gyermekeiknek Istenről, az Ő dolgairól, és arról, hogy Isten nemcsak a Bibliában cselekszik, hanem ma is, a mi életünkben is. Olyan szomorú, hogy sok gyermek számára Jézus ismeretlen valaki. Elég, ha mi mint szülők kézen fogjuk a gyermekünket, arra azonban nincs szükség, hogy Isten is kézen fogja őket. Ha akarja a gyermek, akkor majd később, talán felnőtt korában eldönti, hogy elindul-e a számára ismeretlen Isten felé vagy nem. Csakhogy a gyerek számára az elsődleges példa a szülő. Nem hiszem, hogy új vagy meglepő dolgot mondok azzal, hogy a legjobban és a leghatásosabban példamutatással lehet nevelni. Mivel a szülő nem kíváncsi Istenre, ezért a gyermek is sokszor ezt a hozzáállást veszi át.

Mária hozzáállásában az a csodálatos, hogy ő nemcsak hallgatta Isten szavát, hanem amikor az valósággá készült válni az életében, hittel elfogadta és befogadta. Ugyan csodálkozott, hogy Isten üdvtervében ő is szerepet kap, de be tudta fogadni Isten dolgait, be tudta fogadni azt, amit és Akit Isten a számára elkészített.

Az általa énekelt himnuszban az első

szavak Istenhez szólnak és a hála szavai ezek. Mária elfogadta azt az utat, amit Isten elkészített neki, de mintha csak most vált volna a számára világossá, hogy kit hord a szíve alatt: Magasztalja Istent azért, hogy elküldte a Megváltót. Érdekes módon az evangéliumokban összesen csak háromszor szerepel az a név, hogy Megváltó, ami az Újszövetség görög nyelvén úgy hangzik, hogy szótér. Először a karácsonyi történetben fordul elő, ahol azt olvashatjuk, hogy „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában” (Lk 2,11), aztán itt, Mária énekében vagy imádságában: Örvendez az én lelkem „Megtartó Istenemben” (Lk 1,47), végül pedig János evangéliumában, ahol a samáriai asszony megtérése után a többiek, akik hívővé lettek, ezt mondják az asszonynak, miután magát Jézust megismerték: „Már nem a te beszédedért hiszünk, hanem mert magunk hallottuk és tudjuk, hogy valóban ő a világ üdvözítője (mármint Krisztus)” (Ján 4,42). Tehát ugyanazt a fogalmat többféleképpen is fordítja a Biblia: megváltónak, megtartónak és üdvözítőnek, sőt, ezeken kívül (más helyeken, nem az evangéliumokban) még megmentőnek és szabadítónak is nevezik őt. Ez is mutatja, hogy itt valami nagyon mély és fontos dologról, fontos változásról van szó.

Még mielőtt megszületett volna, Jézus, a Megváltó, Mária életét teljesen megváltoztatta. Ő volt az első, aki megélte azt a változást, amit Jézus hoz egy ember életében. Mária kegyelmet talált, befogadtatott a kegyelmebe. Mint tudjuk, ez nem azt jelentette, hogy emberi mérték-

kel mérve ideálissá vált az élete, hogy mint Jézus anyját nem érte semmi keserűség vagy baj. Először is meg kellett küzdenie József kételkedésével. Miután azonban Isten álomban szólt Józsefhez és elmondta, hogy a gyermek, akit Mária szülni fog, nem férfitől, hanem a Szentlélektől van, megszűntek József kétségei. Máriának meg kellett azután értenie, hogy Jézust noha ő szülte, de ennek ellenére nem fog úgy viselkedni mint a többi gyermek. Az anyák általában nehezen viselik, ha különleges gyermekük van, ha az ő gyerekük nem olyan, mint a többi gyermek. Büszkéek rá, de tele vannak aggodalommal is, mert nem tudják kiszámítani a jövőt. Aggódnak, hogy hogyan fog tudni érvényesülni a gyermekük. Mert aki többet kap, azon többet kérnek számon. És végül meg kellett élnie Máriának a legnagyobb fájdalmat. Azt, hogy Jézust megalázzák, és mint gonosztevőt keresztre feszítik. Erről a fájdalomról szól az első magyar vers, az Ómagyar Mária-siralom. Így tapasztalta meg Mária is, hogy a szeretet fájdalom is.

Az ilyen fájdalmakat csak úgy lehet elviselni, elhordozni, hogy az ember nagyon mélyen benne érzi magát Isten kegyelmében, meg van gyökeredzve ebben a kegyelemben. Jézus azért jött, hogy ennek a kegyelemnek a lehetőségét mindenki számára megnyissa. Máriának nem volt szabad Őt eltérítenie erről az útról. Csendben kellett figyelnie, hogy az az új, ami Jézusban elkezdődött, hogy teljeseedik ki Jézus halála árán.

Így jut el Mária az általa énekelt himnuszban önmagától Ábrahám utódaiig.

Az a változás, amely Jézusban eljött, nemcsak rá vonatkozik, hanem mindenkire. A szövetség, amelyet Isten egykor Ábrahámval kötött, ránk is vonatkozik, és Isten bele akar vonni minket is. Ábrahámnak azt ígérte, hogy „Szövetségre lépek veled, sőt utódaiddal is, örök szövetségre minden nemzedékükkel. Mert Istened leszek, és utódainak is.” (1Móz 17,7) Így akar Isten a mi Istenünk is lenni. Megérezhetjük, hogy Ő a magasba emel minket. Olyan magasságokat járunk meg Vele, ahova a magunk erejéből nem juthatnánk. Természetesen a keresztyén ember élete nem mentes a gondoktól sem, de Jézus megmutatja nekünk a gondok között is, hogy Ő a Messiás, a szótér. Hogy azok az ígéretek, amelyek beteljesedését az Őszövetség népe várta, azok Benne valósággá lettek. De hogy Ő a Megváltónk, az teljességében az utolsó ítéletkor válik majd a számunkra nyilvánvalóvá.

Végezetül három mondatban szeretném összefoglalni azt, amit Mária példaként elénk állít, és amiben az imádsága példaként előttünk állhat:

1. Mária visszatekint és megköszöni Isten gondoskodását.
2. Felfelé, Istenre tekint, és hittel és bizalommal kér.
3. Előre tekint és remél.

Így fonódik össze múlt, jelen és jövő, és így lehetünk biztosak Isten befogadó irgalmában, amely a mi Urunkban, Jézus Krisztusban megjelent és nemzedékről nemzedékre megtapasztalható.

Ámen

(Elhangzott 2008. máj. 4-én)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK:

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten, a kápolnában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen.

(korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL:

– Április 27-én gyülekezetünk vendége volt **Ft.**

Erdélyi Géza, a Szlovákiai Református Keresztyén Egyház püspöke. Az ez alkalomból vele készített riportot az *Üzenet* következő számaiban közöljük, **amint azt Ft. Erdélyi Géza püspök jóváhagyja.**

Látogatása során a Püspök úr egy (iktatási számmal és kézjeggyel el nem látott) levelet is eljuttatott a gyülekezet vezetőségének, melyben összefoglalta a gyülekezet jelenlegi állapotát, és 3 pontban felvázolta a gyülekezet lehetőségeit. A presbitérium megfogalmazta és a jövő hét elején postázza a Zsinati Tanácsnak címzett válaszlevelét, melyben fontosságai sorrendbe állítja a gyülekezet

helyzetének rendezésére vonatkozó kéréseit.

Egyházunk püspöke látogatása során említést tett arról a lehetőségről, hogy gyülekezetünk a Magyarországi Református Egyháztól próbáljon anyagi támogatást kérni. A presbitérium levelébe így belekerült egy ezzel kapcsolatos kérés is.

Levelében a presbitérium továbbá kéri a Zsinati Tanácsot, segítsen segédlelkészünk lakhatásának megoldásában.

Hordozzuk imáinkban presbitériumunk és a Zsinat munkáját!

– Kérjük a gyülekezet tagjait, **segítsenek megfelelő szálláshelyet találni segédlelkészünknek**, akinek június végén el kell hagynia eddigi szálláshelyét, a Teológia kollégiumát.

– Az *Üzenet* szerkesztősége szeretettel fogad minden, a lappal kapcsolatos visszajelzést, javaslatot, beszámolót, hirtetést, vagy bármilyen anyagot, amely gyülekezetünk épülését szolgálja. Az *Üzenet* a Prágai Református Missziós Gyülekezet hetilapja, a MI LAPUNK!

„ÁLLJUNK MEG EGY SZÓRA”...

Gyakran hallani a médiában is a helytelen kifejezést: „*Örömet okoztam...*”. De jó lenne végre megtanulnunk, hogy OKOZNI BÁNATOT LEHET, az ÖRÖMÖT pedig SZEREZNI. Minden kedves olvasónknak kellemes ÖRÖMszerzést kívánunk!

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János & Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz